

Ó carteiro

Marga Portela - Rita Estévez

Correspondencia verídica entre dúas irmáns, que nos obriga a facer referencia a Manolo Rivas, tratando o tema da emigración no que se manifesta partidario de revisar aquel famoso lema de Castelao "O galego non protesta, emigra", por outro de impronta paralela "o galego non protesta, non nace".

Unha afirmación rotunda pola realidade que encerra e que cremos oportuno enfrentar dende este apartado da nosa recente revista cultural.

Meiro, marzo de 2002

DTLR
TRANSPORT
LOCAL GOVERNMENT
REGIONS

INVESTOR IN PEOPLE

Ms ROSA ESTEVEZ

POLICY ADVISER: BETTER REGULATION UNIT

CENTRAL ECONOMICS & POLICY DIVISION

DEPARTMENT FOR TRANSPORT, LOCAL
GOVERNMENT AND THE REGIONS

ZONE 4/23, GREAT MINSTER HOUSE
76 MARSHAM STREET, LONDON SW1P 4DR

TEL. 020 7944 3507
FAX 020 7944 2177

e-MAIL rosa.estevez@dtlr.gsi.gov.uk
WEB SITE www.dtlr.gov.uk

Rosa Estévez Estévez
 99 Langham Court
 Wyke Road
 LOMON SW20 8RR

Londres a 5 de marzo de 2002

Hola a todos,

¡Como vai a vida por Galicia! Por aquí, en Londres todo mais ou menos igual. Ti e mais eu sempre falamos do ben que se está noutros sitios, das moitas oportunidades e do fácil que e o traballo fóra da casa.

A verdá e que é fácil. Atopar traballo, digo, porque o resto hai que roelo pra sabelo.

Neste mundo de Dios isto de ser muller, xoven -e solteira- con educación e case unha maldición. É o pase mais rápido para ser 1ª no lista do paro.

Xa sei o que pensas. Que eu non me podoo queixar. Que polo momento estou ben, cun posto fixo e un soldo que me da para vivir con dignidade. Pero iso aquí, en Londres porque no casa, en Galicia, o único que atopei fixo foi un posto no sofá na casa dos nosos pais.

Ti sempre dis que e fácil. Pero acórdote de que acabei a carreira ós 24 anos e case sen pensalo saín o mundo laboral con dúas ideas ben fixas no miña cabeza.

1- Non facer oposicións. Gracias, pero non. Bastante estudiei xa.

2- Non quedar no paro. Ja, que chiste.

Nesta España "todo va bien", e en Galicia as cousas inda "van mellor" pra quen o queira creer. Eu seiño porque o papei. Que de fácil nada.

Con 24 anos e a tinta aínda quente no teu diploma universitario, daste conta que todo é un engano. Paga-los estudos e resulta que non sirve que te vas a molestar si "los mejores preparados son los hijos de sus padres cando te das por vencida buscas á desesperada, camareira, pintora, empapeladora. O meu único traballo -¿acordaste?- foi ir ata Sanxenxo cargada como unha burra con carteis de non sei que, pegalos por tódolos sitios e recunchos. E sacar unhas 5.000 pts. O único que gañei en cartos e en experiencia.

Sen embargo, saes da casa, vas a New York, London, Boston, Bergen, Oslo, St. Malou, e non falla. Galegos por tódalas partes. A maioría coa mesma historia, acabaron a carreira e están a facer prácticas nunha empresa estranxeira, ou ben probando sorte. Ti xa sabes a historia dalgún destes tan ben como a miña.

Eu son politóloga ou «conselleira política" para o Ministerio de Transportes Británico, os meus ministros son Lord Falconer , John Spellar e Stephen Byers (cos cales temos reunións tódalas semanas). Digo e repito isto porque a eles non lles importa que seas do GG ou do KK, con tal que fagas o que tes facer, pero claro, será porque son "menos" finos. O meu traballo dáme a oportunidade de ver, estar e participar no política nacional e internacional do Reino Unido -e ás veces do resto do mundo- desde un sitio privilexiado. ¿Ti cres que en Galicia eu podería facer algo así? ¿Ou algo que se lle parecera?

Outro exemplo, Miguel, 28 anos, amigo meu. Vividor e bebedor como non te prezo. Vive en París, xa o fixeron fixo (coordinador da General Motor's en Europa). ¿Quere volver a casa? Si, claro. Pero non ó paro.

Os galegos do mundo seguen a ser galegos buscando oportunidades que non se atopan nesta Galicia de Xacobeos e foliadas Faraónicas.

A emigración e un fenómeno tan vivo como a memoria. A única diferenza e que agora somos mais preparados, hai internet, Europa 15, USA deal (tarifa mais barata), e Iberia pra todo o que o queira (pagar).

Do resto, e a mesma carallada. Ó final ti es o que te tes que ir. O que traballas, falas, durmes, comes, mexas, respiras e blasfemas noutro idioma.

Menos mal que sempre quedará algún listillo pra facer de Galicia un sitio privilexiado »pra privilexiados". Os demais, pobres emigrantes quédanos o resto do mundo, xa cheo de galegos/as técnicos, avogados, economistas, doutores, arquitectos e carallos. Sobre todo carallos.

Bueno, un bico que vou pra cama, estou que non podoo mais e mañá hai que traballar. As veces creo que mellor sería estar no casa e vivir do paro

..... e dos nosos pais.

Bicos.

